

„Slávnostný príchod Ducha Svätého“

Tri najdôležitejšie body, ako pritiahnuť duše k Pánovi: zabudni na seba samého a myslí len na slávu svojho Boha Otca; synovsky podriaď svoju vôľu nebeskej Vôli, ako ťa to naučil Ježiš Kristus; buď poslušný svetlu Ducha Svätého. (Brázda, 793)

19. máj

Slávnostný príchod Ducha Svätého na Turíce nebol len izolovanou udalosťou. V Skutkoch Apoštolov

takmer nie je stránka, na ktorej by sa nehovorilo o ňom a o jeho pôsobení, ktorým vedie, riadi a povzbudzuje život a skutky prvotného kresťanského spoločenstva. (...)

Božia sila a moc osvecujú tvár zeme. *Duch Svätý svojou prítomnosťou naďalej pomáha Kristovej Cirkvi, aby bola – vždy a vo všetkom – znamením vyzdvihnutým pred všetkými národmi, zvestujúc ľudstvu Božie milosrdenstvo a lásku.* Hoci by boli naše obmedzenia veľké, môžeme my ľudia s dôverou hľadiť na nebo a byť plní radosti: Boh nás miluje a vyslobodzuje nás z našich hriechov. Prítomnosť a pôsobenie Ducha Svätého v Cirkvi sú zárukou a príslubom večnej blaženosti, tej radosti a pokoja, ktoré má pre nás Boh pripravené. (...)

Preto kresťanská tradícia zhrňa postoj, ktorý by sme mali zaujať voči Duchu Svätému, jediným slovom:

poddajnosť. Máme byť citliví na podnety, ktorými Duch Svätý pôsobí v našom okolí i v nás samých: na dary, ktoré rozdeľuje, na hnutia a inštitúcie, ktoré prebúdza k životu, na pohnútky a rozhodnutia, ktorým sa dáva zrodiť v našich srdciach. Duch Svätý uskutočňuje vo svete Božie diela; je, ako hovorí liturgický hymnus, darca milostí, svetlo srdc, hosť duše, v práci poľahčenie, v plači potešenie. *Bez jeho pomoci nie je v človeku nič nevinné ani hodnotné, lebo on očisťuje, čo je skalené, uzdravuje, čo je zranené, zohrieva, čo je skrehnuté, napráva, čo je zblúdené, on vedie ľudí do prístavu spásy a večného šťastia.* (Ísť s Kristom, 127-130)
